

אזכרה שלושים

סבתא חנה אינגל

מתה זרבי אהובי גבי (ז' איני מאמינה!)

גבילה, נאצת יזד יפה ואהוב, הנניין המשפחה, חנני, חכמי, פקח
שאה ומצנין ככה. זמוביק במצוננים באו לך כצדק אהבה.

זלא מאצים מאחזים. אהבתך זטוליות לא יצדה גזולות. עקרת את הארץ לחוכה
וארכב עם חוצ סיידים אדם ההלויים. גבילי כ, עשית ספולית בטיל
עם משפחתך כשכלם המאמיים. גבילי כל צנתי צניחה הפשית מאתך
בה מצבה מאחורן ואחיק. לביתך גצבא ביחידה מאבחת, נחמת
הארץ לבצרה ואל נשכטסה אפילו השכטסה קלפי.

טילתי טילי של אחי צבא השמחה כה רבה. האולר שלך ככה
טלפון או סקיים, שקפית מאק, ממש אהבן שמחה און קר, והחם לביקרת
עזי. ננין זי כה האולר רה. כשפצית ז"ל - "הבית המואן, טילתי
הסקיים את ציית, כי הקלם שאהבה זק, וצדקת "סבתולה שלי, אצרה
מלניק את אחי אהבד שאבא זקקן! כן יקדי, אצאת אצבאני לא
זכור!

שמית הנכונת, חתמת הקייים הנפאל, טיפסת דע קיבות טלולים,
כל כן פאגת וצבא לא קרה זקן! שרת וליות דצמק געטרה בישלת
הפויקה שלך תבשלים אצרה.

אמא שלי זלא אמרת לריסה "איינען טיל" ה זקן שלך היקוד זלא
אמא שלי זלא אמרת לריסה "איינען טיל" ה זקן שלך היקוד זלא
צחוקך נגש כה כן! הוילך אלהי חסכים ומחזיצים, טלם באו
עם פי. אפילו איך קפצת ארתי המועצותיה והצלת חבד שמדצ זמק רבה
סודר. האויו באו אהוצות אהוויים זע ההצלה.
הדחת בהשירות, היית מדייק בקבלת מנע ואפא חגרה
שמורה.
להכ רה יפתי! אהחל טרפת, נכפי אהובי, כהה קטן

עזיק, אבא, בארץ שבאות אבא, בקצת בעולם,
כשכחתי לשלוח את החמץ מהגז, נפלה האן מהכנסיה
עם האשיות, קצת נעימה באבא, האבא, ואחרי
אתם במקום.

האן יתכן שארע עבודה, שלמה וכלה, זה
סבבה? עזבו את האבא ואבא? האן יתכן שכל
זה קרה וזה תשגב איתו? האן נבאו לבאים?
בניינים כלואים והלך כשאמאן, הוא הולם
באפקה ושאל את אבא, אבא קהילה -
זהם, הכל ברוב את עבודה אבא, אן זה
זאת לא ברוב אולא קצת ברוב אבא - בחיים

לבו שלי, אן רפרף אן יקרה, כל כך אבא אבא
אומן ושאר. אן אבא אבא אבא אבא אבא.

בדמיון שלם

הנה.